

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., po jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se za 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Bolgarsko narodno gibanje

za združenje Vshodnje Rumelije s kneževino.

(Konec.)

Ta članek bolgarskega časopisa natisnen je v francoskem jeziku, gotovo iz tega namena, da bi se zaznalo po Evropi, kak položaj je v resnici v Rumeliji. Iz drugih bolgarskih časopisov se pa razvidi, da ne vodijo samo materijalni smotri Bolgarov v tem težnji po združenju. Oni čutijo vso protinavnost razkosanja živega telesa in sklenili so pridobiti si združenje vsaj v teh geografskih mejah, katere je že Evropa priznala Bolgarom, to je, brez Macedonije.

Nekaj tednov pred sklicanjem prvega narodnega shoda v Plovdivu z namenom, izjaviti željo Bolgarov po združenju v jedno celoto, bili so po Rumeliji od privržencev Aleko paše razposlani načrti adres, v katerih se je hvalilo delovanje Aleko paše, njegove zasluge za razvoj Rumelije, pa prosilo, da bi on še za pet let ostal na svojem mestu. Pa domoljubni bolgarski listi so takoj protestovali proti takej laži.

Prvi shod naroda, ki je izjavil željo prebivalstva združiti Rumelijo z Bolgarijo, sešel se je v Plovdivu 26. februarja. Potem je bil 4. marca shod v Papagjuristi, katerega se je udeležilo nad 1300 ljudi; število udeležencev je polagoma tako naraščalo, da so morali govorniki ponavljati svoje govore, da so jih slišali tudi oni, ki so pozneje prišli. Shod je izjavil protest proti tim, ki so moledovali za adrese za Aleko pašo in izrazil želje naroda, da se združi Bolgarija. Baš isti dan bil je tudi shod v Slivnem. Zbralo se je kakih 3000 ljudi, bilo je mnogo govorov, v katerih se je izjavljalo, da se Rumelija ne more ekonomično razvijati, dokler je odločena od bolgarske kneževine. Jeden govornik g. Kovadžijev je neizrečeno živo narisal zgodovino razdeljenja Bolgarije s 1878 leta, in spominjal se nesrečne Macedonije, „ki je še zdaj ostala pod turško vlado“. Shod je sklenil obrniti se do zastopnikov držav s prošnjo, da bi se dovolilo Rumeliji združiti se z Bolgarijo, kajti brez tega „se ne more razvijati niti ekonomično, niti kulturno“. 4. marca je bil tudi shod v Tatar-Bazardžiku, katerega se je udeležilo kakih 2000 ljudi okrog cerkve. Bilo je

sklenjeno. „Z vsemi zakonitimi sredstvi objavljati žalostni položaj dežele in težnjo naroda“, želečega se združiti s kneževino. Iz Slivnega bila je poslana deputacija v Plovdiv, da odda predstavljem vele-vlastij resolucijo naroda.

S tega časa so se shodi širili po vsej deželi. Tako je bil 4. marca shod v Perušici, 8. marca v Kottu, od tod je tudi bila odposlana deputacija v Plovdiv, 11. marca bil je shod 1500 ljudi v Kazanliku, pod predsedstvom g. G. D. Pappazoglu-ja v Haskovu, od kodar je tudi bila odposlana deputacija k evropskim zastopnikom v Plovdiv, in kjer se je shoda udeležilo nad 2500 ljudi, potem v Žeravni itd. Vlada Aleko paše je sedaj tudi začela proti tem shodom ostro postopati, odstavila je več uradnikov, ker so se jih udeležili.

To gibanje v Vzhodnej Rumeliji moralo je tudi odmevati v Severni Bolgariji. Novi bolgarski časnik „Sredec“ (št. 2. 17. marca,) izhajajoč v Sofiji, poroča, da se je v hiši dr. Šišmakova, po njegovej in inicijativi Ivankova in Šopova, kateri je osnoval nov časnik — „Otečestvo“, sešel s prva privatni shod, katerega so se udeležili gg. Petko Karavelov, Grekov, Danev, Volkovič, Suknarov, bivši Sofijski župan, Milarov, Mstejev in dr. — same take osebe, ki so znane in čislane v Bolgariji. Posvetovalo se je, ali je sedaj ugodno vzbuditi vprašanje o združenju Bolgarije in skleneno je bilo, sklicati narodni shod v Sofiji, kar se je naznanilo po ulicah. Shod se je zbral 19. marca, na trgu cerkve sv. Kralja Milutina, in udeležilo se ga je več tisoč ljudi; sklenena je bila resolucija: delati na to, da se združiti Severna in Južna Bolgarija. — Šopovljevi časopis „Otečestvo“ je pisal tedaj (št. 2. 18. marca:) „Gibanje v Rumeliji se vedno bolj širi od dne do dne. — Kakor se nam poroča, hoče vzhodno-rumeljsko prebivalstvo poslati dva deputata k evropskim vele-vlastim, da jim objavita želje vzhodno-rumeljskega naroda. Govoré da je narod v Rumeliji pripravljen spuntati se, ko bi se na mesto generalnega gubernatorja imenoval kak Nebolgar. . .“

Očividno je, da to gibanje za združenje Severne in Južne Bolgarije ni izvano s kakimi slučajnostmi, a izvira iz položaja samega, iz narodnega čuta katerega ne morejo preslepiti razne zvijače. Kakor se da soditi iz bolgarskih časopisov, to gibanje ni

bilo naperjeno proti Aleko paši, kateri vsaj ni ovrzal Bolgarov, živeti in razvijati se po svoje, a proti temu položaju, katerega je ustvaril Berolinski areopag za Rumelijo.

Samo po sebi se razume, da so vsi slovanski časniki gorko sočustvovali s tem gibanjem mej Bolgarji. Pa tudi tu so izjeme. . . Poljsko časopisje, ki se poslednji čas pogostem bavi s slovanskimi deli, je tudi tu pokazalo vso sebičnost poljske žlahte, katero očita Poljakom ne le Rusi, ampak vsi Slovani. Čujte, kaj piše Krakovski „Czas“ povodom tega gibanja v Bolgariji. (št. 80. 5. aprila:) „Brzobjavke prinašajo poročila o narodnih shodih skoraj v vsakem mestu Rumelije, katerim je venec nadel shod v Sofiji, katerega se je udeležilo 2000 prebivalcev, in na vseh shodih se sklepajo resolucije, da bi se združili obe polovici Bolgarije. Ravno isti čas je vspregel knez Aleksander novega diplomatičnega agenta Rusije, g. Kojandra, z nenavadno častjo. Kaj pomenje to veliko bolgarsko gibanje, ali je naravne, ali prihaja od spodaj, ali na ukaz od zgoraj in ali to pripravlja kaj, ali so pa le na vzhodu navadno agitacije in nemirno gibanje, da ne bi pozabili tega vprašanja v Evropi, — vse to gotovo ve grof Kalnoky.“ Nadalje se ta poljski časnik sklicuje na članke „Pester Lloyd“, cika na Rusije, katera je seveda vsega kriva, kar se godi na slovanskem svetu.

„Narodni shodi v poldivjej (sic!) Bolgariji, ti čudni in umetno vzbujeni pojavi civilizacije. Oficijalne politiki kneza se nasproti postavljajo politika naroda, — in v tem se vsaj vidi rusko delo!“ . . . „Czas“ je istega mnenja s „Pester Loydom“, da se ne sme dopustiti, da bi se „iz želj naroda razvile kake posledice za politiko držav na vzhodu. To bi bilo priznanje revolucije in permanentia“ . . . „Pester Lloyd“ in za njim „Czas“ zahtevata, da se na vzhodu ohrani popoln status quo, kajti združenje Bolgarije bile še vzbudilo daljni apetit, katerega so Bolgari prišli od Rufov. Od Rusije ta dva časopisa zahtevata novih znamenj miroljubja v tem, da ustavi gibanje Bolgarov. „Ni dvojbe,“ — piše omenjeni list, — „da Rusija kaže svoje miroljubnost samo zato, ker upa z Nemčijo in Avstrijo doseči to, kar ni mogla doseči proti Avstriji in Nemčiji. Naposled časopisi svetujejo Avstriji, da baš sedaj Rusijo zadrži od orijenta, kajti sicer pojde zkozi odprta vrata v

LISTEK.

Knez Serebrjani.

(Ruski spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil I. P.)

XXI. Poglavje.

Pripovedovanje.

(Dalje.)

Perstenj se je zopet odkašljaj, stegnil se in začel je pripovedovati pevajoč:

„Bili so grozni oblaki, in iz teh oblakov vzdignila se je strašna nevihta božja; in v tej nevihti božji pala je z nebes Golubina knjiga. K tej Golubinej knjigi romalo je štirideset carjev in carjevičev, štirideset kraljev in kraljevičev, štirideset knezov in knezevičev, štirideset popov in popovičev, mnogo bojarjev, raznih borcev, malih kristijanov pravoslavnih. Izmej njih bilo je pet carjev: bil je Isaj car, Vasilej car, Konstantin car, Volodimer car Volodimerič, bil je premudri car David Jevsijevič.

„Spregovoril je Volodimer car: — kdo izmej nas bratje, je izurjen v branji in pisanji? Kdo bi prečital to knjigo Golubino? Povedal nam o božjem

svetu: iz česa je navstalo solnce rumeno? Iz česa navstal svetel mesec mlad? Iz česa so navstale mnogoštevilne zvezde? Iz česa so navstale zore svetle? Iz česa so navstali vetrovi bujni? Iz česa so navstali grozni oblaki? Od kod so se vzele temne noči? Od kod so prišli ljudje? Od kod so prišli kristjani pravoslavni?

„Na to so vsi carji umolknil. Odgovoril jim je modri car, premudri car David Jevsijevič: — Jaz povem vam, bratci, o knjigi Golubni: ta knjiga ni majhna; štirideset sežnjev je dolga, dvajset sežnjev široka; ni je moč vzdigniti, ne držati na rokah; ni moč pregledati vseh njenih vrst, a čitati je zdaj nikdo ne more, pisal jo je Bogoslav Ivan, čital jo je pa Izajija prorok, čital jo je tri leta, pa prečital je samo tri liste; ko bi jaz čital knjigo — ne prečital bi časti božje. Sama knjiga se je odprla, sami so se predevali listi, same so se čitale besede. Povedal bodem vam, gospodje, ne čitajoč, a na pamet o starem, starodavnem, po starem, po pisanem.

„Solnce je navstalo iz svetlega božjega obraza; mlad svetel mesec iz božjih prsij; mnogoštevilne zvezde iz božjih očí; zarje svetle iz božje obleke;

bujni vetrovi — so božje dihanje; grozni oblaki — misli božje; noči temne so iz plašča božjega! Vsi ljudje so od Adama; iz Adamove glave prišli so carji; iz njegovega života knezi in bojarji; iz njegovih stegen — kmetje pravoslavni; nižje od teh začel se je ženski spol.“

„In poklonili so se mu vsi carji: — Hvala, svetli car, modri car, najmodrejši car, David Jevsijevič! Pa povej nam, gospod nam še to:

„Kateri car je vseh carjev car? Katera zemlja je vsem zemljam mati? Katero morje je vsem morjem mati? Katera reka je vsem rekam mati? Katera gora je vsem goram mati? Katero mesto je vsem mestom mati?“

Tu je Perstenj po strani pogledal Ivana Vasiljeviča, kateremu se je, kakor se mu je zdelo, že dremalo. Car je sem ter tja s težavo odprl oči in zopet jih zatisnil; pa vsakikrat je skrivaj pogledal pripovedovalca s presunljivim in opazujočim pogledom.

Perstenj pomignil je z očmi Koršunu in nadaljeval je.

„Odgovoril jim je premudri car, David Jevsijevič! — Povedal bodem vam to, bratci: V Golub-

vzhodno vprašanje v celem njegovem obsegu in potegne za seboj še Avstrijo“... „Czas“ še pristavlja, da Avstrija mora dati počutiti Bolgarskemu knezu, da sedaj gre „za izpolnenje Berolinskega dogovora, a ne za njega rušenje.“ H koncu vpraša ta list: „V Pešti to vidijo — ali pa tudi na Dunaji?“

Razumljivo je, da ono evropsko časopisje, ki izraža avstrijska mnenja, dolži Rusijo, da hoče združiti Bolgare, razrezane po živemu telesu, a drugo je, če se v poljskem časopisju, ki ve toliko povedati o poklicu Poljske v slovanskem svetu, čujejo glasovi, ki hočejo podaljšati robstvo Slovanov, in še celo turško!...

In to je vse le obrekovanje ruske politike! Zavezana s sporazumljenjem z Nemčijo za ohranjenje miru na podlagi status quo, je Rusija samo nasvetovala Bolgara Krestoviča za vzhodnorumeljskega generalnega guvernerja. Ali se bodo pe druge države ozirale na predlog Rusije — to je jako dvomljivo. Bojé se, dotaknivi se osnov Berolinske pogodbe vzbuditi „proketo vztočno vprašanje.“ Ali pa Avstrija ni prelomila Berolinske pogodbe, ko je samo začasno imela nalog zasesti Bosno in Hercegovino, potem ju pa de facto naredila za svoji provinciji. Mari ni nasilstvo nad srbskim plemenom — bolj bistveno motenje Berolinske pogodbe, kakor bi pa bilo zjedinenje obeh Bolgarij, ki je naravno in neobhodno potrebno. „Rus.“

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 5. maja.

Česki klub **državnega zbora** imel je v soboto sejo in se je bavil z vprašanjem o severnej železnici. Rieger se je izjavil proti pogodbi, pa je vendar rekel, da odločitev prepušča klubu samemu. Poslanec Tischer govoril je za poddržavljenje te železnice. Drugi govorniki so se pa v prvi vrsti izrekli proti pogodbi, katera bi se morala predrugačiti, a vendar so dali razumeti, da ne bi bili proti poddržavljenju. Klub še ni končal svojih posvetovanj. — Ravno tako tudi Hohenwartov klub še ni pretresel do konca tega vprašanja, klubov komitet za pretresovanje te zadeve se je izrekel proti pogodbi. Kakor se sedaj kaže, bode državni zbor nekaj plemenit sedanjo pogodbo, do poddržavljenja pa ne bo prišlo, vsaj dotični predlog Schönerer-ja in tovarišev bil je kaj slabo podpiran. Poslednji Schönererjev govor je hudo spekel nemške liberalce in njih organe. Razumljivo je, da židovskim brezvestnim časnikarjem, pa tudi nekaterim drugim, ki za denar premenjajo svoje mnenje, kakor kameleon barvo, ni bilo všeč, da je našteval vire, iz katerih dobivajo podkupljenja. Tudi to nemškemu liberalcem ni ugajalo, da je njih vodji, Herbstu naravnost, mnogim drugim pa po ovinkih povedal, da v svojih volilnih okrajih ne bodo več voljeni in da nema Dunaj dovolj mandatov, da bi mogel vse vzeti v svoje varstvo.

Takoj po zaključitvi državnega zbora bode **moravski** deželni zbor razpuščen. Kako bodo nove volitve izpale, zavisno je od tega, kako bode volilo nefidejkomisno veleposestvo. Kakor „Hlas“ poroča, že razna društva in občine v tem smislu delujejo pri velikem posestvu in je že precej upanja, da se ti obrnejo na česko stran. — Matica školska v Brnu izvolila je mesto umrlega dr. Hoppe-ja dra. Kusy-ja svojim predsednikom.

Kakor „Czas“ poroča, **gališki** deželni maršal dr. Zibliklievitz nikakor ni posredoval pri vladi, da bi se sklical gališki deželni zbor po letu, kajti on sedaj biva v Italiji in se še ni vrnil od tamkaj. Takega posredovanja pa tudi ni bilo treba, ker

vlada ne stavi sklicanju zbora nikakih ovir. — Ministerstvo nauka dovolilo je, da se v Levovu ustanovi posebna deželna komisija za obrtni pouk, a z naročilom, da ta komisija mora paziti, da ne bode prestopala svoje kompetence, zlasti, da ne bode segala v delokrog centralne komisije za obrtni pouk na Dunaji. S tem je storjen vsaj začetek k decentralizaciji obrtnega šolstva. Mi se tega moremo samo veseliti, ker gotovo strog centralizem pri obrtnem šolstvu ni na pravem mestu. Potrebe obrtnije v raznih deželah so kaj različne, zato tudi ne gre obrtnih šol snovati po enem kopitu, ako se hoče, da bodo te šole res v korist narodom in v povzdigo blagostanja.

Vnanje države.

V **nemškem** državnem zboru so se neki razmere nekoliko premenile v korist vlade. Že pri glasovanju o socialističnem zakonu v komisiji sta dva člana katoliškega centra glasovala z vlado, v zbornici se pa upa, da jih bode še več in tako utegne biti podaljšanje tega zakona vsprejeto, dasi tudi z neznatno večino. Nemški državni zbor bode zopet pokazal, da je le orožje v rokah vlade.

Na **španjskem** nikakor ni popolnem mirno. V Madridu so zaprli nekega podpolkovnika posadke v Cadixu. V poslednjem mestu je tudi več vojaških in civilnih oseb zaprtih, ker so ščuvali k ustaji. V Estramanduri so bili nabiti revolucionarni plakati. V provinci Gerona so bili na več krajih ustajniki tepeni in razkropljeni.

Za kratkim odgovorom Francije na okrožnico angleške vlade, da se skliče konferenca za urejenje **egiptovskih financ** sledila je še dalja nota, v kateri Francoska vlada dokazuje, da je potrebno posvetovati se tudi o drugih egiptovskih političnih in administrativnih vprašanjih. Pa tudi v Londonu se že neki pripravljajo, nekaj v tem obziru odjenjati, kajti od tam se že poroča, da Angleška sicer ne misli izključiti vsacega razgovora o drugih političnih vprašanjih, a sklepalo naj se bode samo o finančnem vprašanju. Avstrija, Nemčija, Rusija in Italija so v odgovorih na angleško okrožnico izjavile, da pojdejo na konferenco, če se je vse druge vevlasti udeležé. Turčija pa še ni odgovorila na angleško okrožnico. Francoski poslanik na Dunaji grof Taucher de Cairel povrnil se je v petek iz Pariza, in v sobota imel je daljše pogovor z ministrom vnanjih zadev, grofom Kalnoky-jem. Sodi se, da je ta pogovor sevil o egiptovskem vprašanju.

„Standardov“ dopisnik v Kajiri piše svojemu listu, da se je približal poslednji akt **sudanske** tragedije, mr. Egerton poročil je že 27. m. m. iz Berbera, da ne more biti porok za nobeno denarno pošiljatev ali pismo, ki se odpošlje v Chartum. Prebivalci poslednjega mesta so popolnem izročeni milosti ustajnikov. Mnogo Chartumske posadke je že pobegnilo in pridružilo se ustajnikom. Berberski guvernér, kateremu je bilo ukazano izprazniti Berber, se je zadovoljil s tem, da je objavil dotični ukaz vsled česar so prebivalci bežali proti severu, vojaki pa odšli dalje proti jugu, ter pridružili se ustašem. Vsa dežela do Wady-ja je izgubljena. — Hussein paša Khalifa brzojavil je iz Berbera, da Mahdijevi odposlanci šuntajo narod k ustaji okrog Berbera. Šejki v Berberski okolici dobili so ukaz, zadržati odhod čet, katere so še ostale v Berberu. — Dongolski poročevalec „Daily News“ prinaša naslednje date o silah in sredstvih Mahdija. V velikimi zgubami privojevanem El-Obeidu dobil je Mahdi egiptovsko blagajnico, poleg tega sedaj Mahdi dobiva davek, katerega so prej prebivalci egiptovski vladi plačevali. Jedro njegovih čet ceni se na 30–40 tisoč mož, poleg teh čet mu pa vsi rodovi, ki so z njim v prijateljske zvezi, morejo poslati blizu 200.000 vojniki. Po poročilih nekega bivšega uradnika egiptovskega vojnega magazina v El-Obeidu ima Mahdi kakih 60 topov in 40.000 pušk. Tudi streliva mu ne manjka.

gove oči so bile zakrite, njegovo dihanje jednako merno. Videlo se je, da je spal Ivan Grozni.

Ataman je sunil s komolcem Koršuna. Starec je stopil dva koraka naprej. Perstenj je nadaljeval s pevajočim glasom.

„Njemu so se vsi carji poklonili. — Zahvaljujemo te ti, presvetli car, premodri David Jevsijevič! Povej nam še to, gospod: katera riba je vsem ribam mati? Katera tica je vsem ticam mati? Katera zver je vseh zverij zver? Kateri kamen je vseh kamnov oče? Katero drevo je vsem drevesom mati? Katera trava je vsem travam mati?“

„Odgovoril jim je premodri car: — Bratci, hočem vam povedati še to: Kit-riba je vsem ribam mati: na treh kitih zemlja stoji; estafil ptica je vsem pticam mati; kajti ona živi v morji; kadar ta ptica razprostre peruti, zagiblje se vse morje, potaplja kupčijske ladje in pomorske čolne; a ko zatrepeta estafil ob dveh po polunoči, zapojó petelini po vsej zemlji, in začne se razsvetljevati vsa zemlja...“

Perstenj je pogledal po strani Ivana. Car je ležal z zaprtimi očmi; njegova usta so bila odprta, kakor bi spal. Baš tedaj, kakor na njegove besede,

Dopisi.

Z Dunaja 3. maja [Izv. dop.] (Dogovor s severno železnico) je včeraj v državni zbornici dobil svoj krst. Vse hudobno dejanje in nehanje je iz mrtvorojenega tega deteta izganjal strahoviti vitez Schönerer. Ko se je zvršilo prvo branje vznemirjajoče te pogodbe in se je poslanec Menger delal, kakor da bi njo hotel kritikovati, nastopi Schönerer ter prične svoj dve uri trajajoči govor. To je pela njegova metla po Avgjevem hlevu nemško-liberalnega tabora! Najprvo je posegel v gnezdo židovskega novinarstva, čaš da so ti prepeličarji vsi podkupljeni in podkupljivi. Nadalje je s kovaškim kladivom potolkel apostole, ki lovijo ljudi s tem, da pravijo, severne železnice ne bode poddržavili, zato ker ima cesarska obitelj mnogo delnic te železnice. To ni res: cesar je ukazal z ozirom na dotekli privilegij prodati posest delnic; a če bi to tudi bilo istina: ni jeden narodov zastopnik se po tem motiti naj ne da! Vse čenčanje — samo zavoljo Rothschilda! Grmeči Schönerer je gotovo stal na trdem, ko je izustil besede: Znano je, da Rothschild je pri nas že neverjetno veliko dosegel, ker je grozil, da bode Ogersko spravil na bobni! Sicer smo že tako dalje, da Rothschildovo bogatstvo celo sega v voljo cesarja avstrijskega ali kralja ogerskega!

Če je na tem kaj žive resnice, potem smo res dalje prišli, in pač se bi morali združiti vsi faktorji, da voljo narodov, voljo države vsvobode zlatih verig, da preprečijo, kar se strogostjo po ekonomije postavah v zadnjih posledicah dogaja, namreč, da bi bil le denar, le kapital — kakor bi rekel Lorenc Stein — „eine staatenbildende Macht“!

Tribun Schönerer polagal je nadalje dr. Koppa in dr. Herbstu kakor dva snopa na tla ter slednjič z vso svojo masivnostjo besed zahteval, da se ima severno železnico poddržaviti, ker to hoče dobro poučeno prebivalstvo, katero „bode smatralo vsacega za vedočega ali nevedočega izdajalca države in ljudstva, kdor nasprotuje poddržavljenju severne železnice.“

Dogovor se je izročil na predlog poslanca Zeithammerja železničnemu odseku. Stvar je pravi kvas po vseh klubih. Težavno je, rešiti se iz te zagate. Javnemu mnenju bilo bi najbolj ustrezno, da se rečeno železnico poddržavi, in to bode po pravici zagovarjal vsakdor, ki stvar opazuje samo na sebi in iz pogleda na državni interes sam na sebi. Ali, ali! Bankerot v ljubeznivi sosedni polovici, težave z eksproprijacijo, Rothschildove zveze — to bode morebiti prevagalo! Stvar pa je od te strani, od strani položaja zagovarjati, ne pa, kakor to delajo vaši Ljubljanski oficijozi, — samo na sebi. Vladina pogodba je jako slaba, a oportunna je, to k večjemu!

Iz ribniške doline 2. maja. [Izv. dop.] Dovolite da vam tudi jaz pošljem par vrst za cenjeni vaš list.

Naše „Strelno društvo“, koje obstoji že nad petdeset let, otvorilo se bo v četrtek 8. maja. Društvo si je dalo letos na prostoru, ker je stalo do sedaj staro leseno poslopje, sezidati novo strelišče, katero bo naš trg dokaj lepšalo.

Tudi o razmerah našega „društvenega življenja“ kaj malega.

zagledal je Perstenj skozi okno, da je že dvorno cerkev in strehe bližnjih poslopj osvetljevala daljna zarja.

In on je tiho sunil Koršuna, kateri je stopil še jeden korak bliže k carju.

„In Indra-zver (nadaljeval je Perstenj) je zver vseh zverij, ona hodi pod zemljo, kakor solnce po nebu; z rogom rije mati vlažno zemljo, izkopava globoke studence; pušča reke in potočke, čisti potoke in pritoke, daje ljudem pitno in umivalno vodo. Altarski kamen je vseh kamnov oče; na belem altarju je sam Jezus Kristus počival in pogovarjal se z dvanajsterimi apostoli in utrdil kristijansko vero; utrdil je vero na kamenu, in razširil knjige po vsej zemlji. Kiparisovo drevo je vsem drevesom mati, iz njega je bil narejen presveti križ; na tem križu bil je razpet sam Jezus Kristus, nebeški vladar, mej dvema razbojnikoma. Plakun-trava je vsem travam mati. Ko je Kristus na križu visel, tedaj je šla mati božja, božja porodnica k sinu svojemu razpetemu; iz njenih oči so jej kapale solze na zemljo, in iz teh prečistih solz izrastla je plakun-trava; pri nas, v Rusiji režejo iz plakuna čudodelne križe in jih nosijo na vratih stari menihi, ljudje pravoverni.“ (Dalje prih.)

binej knjigi je zapisano: pri nas bode Beli car nad carji car; on ima pravo kristijansko vero; on veruje v Mater božjo in nerazdeljivo presveto Trojico. Njemu se bodo vse horde priklonile, vsi jeziki pokorili; njegova oblast bo segla po vsej zemlji, po vsem svetu; najmogočnejša je njegova roka, pravoverni in pravični; in vsi se bodo uklanjali Belemu carju, kajti Beli car je vseh carjev car! Sveta Rusija je vsem zemljam mati; na njej se zidajo apostolske cerkve, kapelice in katedrale. Ocean-morje je vsem morjem mati; iz njega je izšla katedralna cerkev, v tej cerkvi nahajajo se ostanki popa rimskega Klemenca; obililo se je to morje okrog vse zemlje; vse reke hité k morju, vse so Ocean-morju priklanjajo. Jordan reka je vsem rekam mati, v njej je krščen Jezus Kristus, nebeški kralj. A Tabor gora je vsem goram mati; kajti na tej glavnej gori se je spremenil Jezus Kristus, pokazal svojo slavo učencem svojim. Jeruzalem je vsem mestom mati; to mesto stoji sredi zemlje in tam je stolna cerkev; v cerkvi je Gospodov grob, v njem je obleka samega Kristusa, zažiga se neprestano dišeče kadilo, in goré neugasljive sveče.“

Tu je Perstenj zopet pogledal na Ivana. Nje-

Ono je zadnja leta zelo oslabele. Če se pomisli da nemamo sicer tukaj nikakega „nar. društva“, bi se še vse jedno dalo kaj ukreniti, da ne bi vlekel ta na „desno“ oni zopet za „levo.“

Pravi vzrok je gotovo nesloga, ki dela „društven življenje pri nas „mrtvo.“ Pred nedolžim časom pa je prišlo v naš trg človeče, ki misli z nami burke uganjati. Vede se kakor kakšen šolski deček; pri tem pa igra pravega komedijanta v trgu. Po gostilnah zabavljati, zdražbe napravljati, producirati se v umetnostih kakega „kaučukmandel-na,“ itd. tega in dosti drugega nedostojnega ne željni, skrbeli bomo, da mu pred ko pred zapoje „lončeni naš bajs“, če ne bode še kmalu konec temu pobalin-skemu vedenju.

Domače stvari.

† Dr. Janez Gogala,

kanonik stolnega kapitlja Ljubljanskega in vodja duhovnega semenišča, novoimenovani knezoškof Ljubljanski, je včeraj zvečer ob 3/4 9. uro umrl za otrpnenjem možganov.

Dr. Gogala se je porodil 22. junija 1825 v Kranji kot sin precej imovitih tamošnjih meščanov. V mašnika posvečen je bil 30. julija 1850, je potem nekaj časa kaplanoval, pa odposlan bil kmalu v Avgustinej na Dunaj, ter si pridobil doktorstvo sv. pisma. Mnogo let je bil profesor veronauka na Ljubljanski gimnaziji, nekaj časa tudi profesor slovenskega jezika. Imenovan je bil po knezoškofu Vidmarju vodjem v Alojzijevešči, katero mesto je skoraj deset let vestno in marljivo, na veliki prid učee se mladine oskrboval. Pred štirimi leti bil je imenovan častnim kanonikom in vodjem v duhovnem semenišči, kmalu potem pa pravim kanonikom. Dr. Gogala bil je jako sloveč izvrsten pridigar in je pridigoval še zadnji postni čas vsak petek v sv. Nikolaja cerkvi, katere pridige je obiskovalo vsakokrat polno izbranega občinstva. Neizbrisljiv spomin v zgodovini Kranjske in Ljubljanskega mesta pa si je upisal s svojim res uzornim delovanjem krščanske ljubezni za zapuščene sirote in reveže. Stoprv dr. Gogala pričel je skrbeti za boljše odgojo do sedaj zanemarjenih deških sirot kranjskih in gotovo si je postavil trajen hvaležen spomin, pravi „monumentum aere perennino“ z ustanovitvijo zgradbe in deškega zavetišča „Collegium Marianum“, katerega je sezidal z lastnimi prištedenimi novci.

Nič manj pa nij skrbel za uboge in kot dolgoletni predsednik Vincencijeve konference sv. Nikolaja, storil je na tisoče dobrot ubogim, ki izgubé s pokojnikom svojega najboljšega očeta. In kaj bi bil dr. Gogala kot knezoškof še vse storil za korist in boljše odgojo zapuščenih sirot in revežev sedaj, ko mu ne bi bilo manjkalo finančnih sredstev in bi po svojem visokem cerkvenem dostojanstvu bil pridobil toliko večji upliv na razne kroge prebivalstva. Znano nam je, koliko je imel še lepih načrtov za ubogo mladež, kateri bodo žalibog ostali sedaj neizvršeni. Presvitli cesar sam je priznal velike zasluge dr. Gogale, in mu lansko leto podelil viteški križ železne krone. Po svojem mišljenju bil je ranjki dr. Gogala verni sin svojega slovenskega naroda, dasiravno je bil izvrsten nemški gornik. Srčnim veseljem se spominjamo, ko je dr. Gogala v jako veselem trenutku njegovega življenja, ko je imel slavnostni govor pri otvorenju „Collegium Marianum“, rekel, da si je bilo mnogo občinstva iz nemških krogov navzočega in je govoril celo dr. Pogacar nemški, da bode govoril slavnostni govor v slovenskem jeziku, katerega govori ogromna večina prebivalstva naše dežele in katerega naroda revnim sinovom je namenjeno kot odgojišče novosezidani „Collegium Marianum“.

Žal, da je neizprosna smrt tako nenadno ugonobila tako blago dušo. Ves slovenski narod bi se bil gotovo veselil, ko bi bil doživel trenutek, da bi se bil usedel dr. Janez Gogala na staroslavni škofovski sedež Ljubljanski!

O boleznih in zadnjih trenutkih umrlega g. dr. Gogola se nam poroča, da je bil zadnji-krat v cerkvi 9. aprila popoldne in da se je ulegel veliki četrtki, ker je nekoliko obolel na nogi. Ko se je bolezen ta že nekoliko boljšala, prehladil se je pokojnik, ker je bival v nezakurjeni sobi, in obolel še za unetjem reberske mrene. A tudi ta bolezen je precej dobro se lečila in zdravnika dr. Kovač in dr. Keesbacher imela sta upanje, da se dr. Gogola popolnem ozdravi. Včeraj v nedeljo zjutraj prosil je dr. Gogola, da se mu podeli sv. olje in papežev blagoslov in popoldne proti 2. uri narekaval je svojo oporoko, in se precej dobro počutil. A proti 5. uri popoldne zadel ga je mrtvoud na možganih in pričela se je agonija. Vest o neugodnem preobratu bolezni razširila se je bliskoma po mestu in stotine ljudi je hitelo v semenišče, povpraševati, kako se godi. Od 3/4 9. uri zvečer je dr. Gogola umrl. Malo trenutkov prej nehala je agonija in dr. Gogola je rekel k spiritalu gosp. Fliesu in dvema gg. bogoslovcema, ki so molili poleg njega, kličeč Marijo na pomoč: „Jaz vem, da sedaj umreti moram! Molite zame!“ in koj potem je izdihnil svojo blago dušo.

Gospode bogoslovce, ki so bili v domači kapeli pri molitvi zbrani, je neizmerno užalo-stila ta vest, nič manj pa tudi vse Ljubljansko prebivalstvo brez izjeme, kajti vse je čislalo in ljubilo dr. Gogolo.

Pogreb bode jutri popoldne ob 1/2 5 uri.

Smrt dra. Gogole naznanila se je danes zjutraj po vseh Ljubljanskih cerkvah z zvonjenjem mrtvaškega zvona.

— (Včerajšnji „Sokolski večer“) imel je hiter, nenaden konec. Jedva so bile zvršene štiri točke zanimljivega programa, kar se razširi vest, da je dr. Gogola umrl in veselica se je h krati pretrgala, na kar je občinstvo v kratkem ostavilo čitalnično restavracijo.

— („Glasbena Matica“) pridobila si je novo učno moč, gosp. Drobičeka, rodome Čeha, ki je včeraj dospel v Ljubljano. G. Drobiček dovršil je konservatorij z izbornim uspehom in nadejati se smemo, da bode njega pridobitev imela najboljše posledice za naše glasbene zadeve. Vodstvu „Glasbene Matice“ pa čestitamo na vedno širšem in uspešnem delovanju.

— (Imenovanje v deželni brambi.) Stotnik I. razreda gospod Robert Scherčak pri str. batalijonu št. 21 imenovan je poveljnikom pri kranjskem str. batalijonu v Rudolfovem št. 24.

— (Umirovljen) je stavbeni svetnik gosp. Karol Pompe v Ljubljani z naslovom stavbenega nadsvetnika.

— (Profesor Binder,) ki je bil obsojen pri Ljubljanskem c. kr. okrajnem glavarstvu, ker je o priliki slavnosti nemških turnarčkov, govoril, naj se kranjske deželne belo-modro-rudeče zastave spletó v biče in z njimi iztirajo vsi Slovenci iz dežele, na 20 gld. kazni, eventuelno zapor, je proti tej razsodbi na c. kr. deželno vladu rekuriral, a ista je preziv zavrgla.

— (Občni zbor) kranjskega veteranskega društva pod pokroviteljstvom presvitlega cesarja bil je včeraj ob 9. uri. Navzočnih 160 veteranov. Predsednik g. Juraj Mihalič pozdravil je zbor z lepim slovenskim in nemškim govorom, v katerem se je spominjal navzočnosti Njih Veličanstva o slavnostnih dneh v Ljubljani, kazal na priznanje, katero si je pridobilo veteransko društvo na najvišjem mestu, s tem, da je ustanovilo kolono za prenašanje ranjencev na pomoč društvu rudečega križa in konečno zaklical trikrat slava in živio Nj. Veličanstvu cesarju. Trikratni navdušeni slava in živio ključici veteranov. O denarnem stanju poroča g. Skube. Dohodkov je bilo pretečeno leto 2711 gld. 33 kr., stroškov pa 2680 gld. 76 kr., tako da je ostalo v blagajnici 30 gld. 57 kr. Podpor se je udom izplačalo 530 gld. Skupno premoženje društva iznaša 4854 gl. 29 kr. Udov je šlo društvu 345. Račun se odobri in izreče g. Skube-tu zahvala za njegov trud, ter se mu dovoli remuneracija 50 gld., katero gosp. Skube vsprejme z izjavo, da jo bode obrnil društvu na korist. V pregledovalni odsek se izvolijo gg.: Majer, Velkaverh in Koter. Vsprejme se predlog g. Vacel-na da dobi vsaki ud, od dneva, ko zbolí skozi osem tednov 3 gld. in skozi daljših 8 tednov po dva goldi-

narja podpore, o nadaljnji podpori pa odločuje odbor. Odobri se predlog g. Schaffenratba, da vsaki ud uplačuje na mesec po 10 kr., in da se iz teh novcev ustanovi podporni zaklad za udove in sirote veteranov. Pri volitvi bili so izvoljeni: predsednikom: Juraj Mihalič, namestnikom: Alojzij Schaffenratb, tajnikom: Jernej Lichtenegger, namestnikoma tajnika: Viljem Bischof in Kalan; računovodjema V. Bischof in Janez Skube, blagajnikom: Jakob Čik. V odbor: Broš, Blaznik, Hočevan, Horvat, Jagodnak, Zarc, Klobas, Kalan, Milavec, Škof, Špan, Velkaverh, Žgur, Zirkelbach, Ruter, Jaut, Lasekar. S živio in slavaklici na cesarja zaključí ob 1/2 12. uri predsednik zborovanje. Izid volitev se veterani z dobroključici odobravali.

— (Za živinorejce.) C. kr. kmetijska družba kranjska bode v 17. dan t. m. na dvorišči. „Pri bavarskem dvoru“ na prodaj postavila 4 muricodolske bike in dve telici.

— (Vreme.) Sušec mesec bil je večidel res suh, april moker, majnik pa je precej hladen. Pravijo, da so to proroška znamenja za rodovito, dobro letino. Bog daj!

— (V mestnej klavnici) se je mesec aprila 1884 zaklalo 200 goved, 226 prašičev, 562 telet, 87 kostrunov in 714 kozličkov. Jeden ikrast prašič se je pokončal.

— (Iz Štange) se nam piše 1. t. m. — Sadje vse lepo cvete. Tudi drugo lepo kaže. Vreme nas pa straši. Dežuje vsaki dan. Ravno zdaj 3/4 na 6 zv. se je pa dobro vsula toča, da je vse belo pod kapom. Bog nas varuj! — Pret. teden — so našli mrtvega zidarja v Prežganski fari ob potu iz Trebeljevega, doma je iz Šmartnega. Jedni govoré, da so ga ubili — drugi pa pravijo, da se je sam ubil. To je tudi lahko verjetno, ker bil je popolnoma pijan. To je sad žganja.

— (Poštno hranilniurad na Dunaji) dobil je v preteklem meseci 1,832.000 gld. 81 kr. novih ulog, izplačalo pa se je 1,376.198 gld. 1 kr. Novih uložnikov priraslo je 4516. — Nemško slovenskih knjižic je izdanih do sedaj 8671, ker se jih je 1362 nazaj plačalo, ostalo jih je 7309 v prometu. Novi poštno hranilni uradi na Slovenskem otvorili so se: v Dolenji, v Devinu, v Hočah, v Bistrici ob Dravi in v Celovci (Šent Vidsko predmestje v Kolodvorskih ulicah.)

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Slov. Bistrica 4. maja. Shod „Slovenskega društva“ bil obiskan od več ko 300 kmetov, govorili so dr. Radej, drd. Dečko, dr. Gregorec, dr. Vošnjak. Vsi govori navdušeno sprejeti, slovenskim poslancem popolno zaupanje izrečeno. Dopoldne sta dr. Schmiderer in znani rogovilež Nagele, sklicala kot protidemonstracijo ljudski shod, pa prišlo le nekaj meščanov. Na hiši, kjer je zborovalo slovensko društvo, razobesila se je v jutro avstrijska črno-žolta zastava, pa žandarmerija je krčmarju ukazala, baje na povelje mestnega župana, kateremu je okrajni glavar Hein za ta dan izročil politično oblast, da se je morala **odstraniti avstrijska zastava**, in ker se to ni precej zgodilo, prišla je v drugič žandarmerija z mestnim stražmešтром in čakala, dokler ni bila **avstrijska zastava** s strehe vzeta. V sosedni krčmi pri Nendlu pa so nemškutarji pustili svirati godbo in kričali: Hoch Deutschland! Indignacija o tacem razžaljenji avstrijskega patriotizma velika.

Kostanjevica 4. maja. Dve poslopji pogoreli, požarna bramba št. Jernejska dobro sodelovala, Krška požarna bramba tudi dospela in požar bil pokončan.

Praga 4. maja. Cesarica Marija Ana umrla ob 5. uri in deset minut popoldne. Napovedano je trimesečno dvorno žalovanje od dneva pogreba.

Dunaj 5. maja. Danes dopoldne brzojavili so skoro vsi evropski dvori cesarju svoje sožaljenje.

Praga 4. maja. Vse mesto je tužno zadeto. Na vseh mestnih poslopih so črne zastave, po vseh cerkvah zvoni se z velikim mrtvaškim zvonom. Mestni zastop skliče se jutri dopoldne, da sklene slovesno udeležitev pri žalnih obredih. Truplo se prepelje v sredo na Dunaj.

Narodne-gospodarske stvari.

O žganjpitji.

(Dalje.)

„Sila kola lomi“ pravi pregovor. Trezen in samosvest človek ostane zmeren in si tudi pri pičem zaslužku kaj prihrani, ker se boji in sramuje priti v položaj, da bi moral nadlegovati druge ljudi. Leta 1860 do 1861 je bila v Londonu jako huda zima in dela ni bilo, ker je prenehal ves promet, tačas je prosilo miloščine 130.370 ljudij, 38 tisoč več, ko isto dobo prejšnjega leta, ali izmed vseh 7947 delavcev, ki so bili člani društva teetalerjev t. j. t. a. c. h., ki so se zavezali, da ne pije nobene upijanjčive pijače, ni prosil miloščine nobeden, ker imel je vsak nekaj za silo prihranjenega denarja. Iz tega je pač razvidno, da vzdrževanje alkoholnih pijač pospešuje spoštovanje do samega sebe in ohrani sposobnost sramovati se beračenja.

Kdor se jedenkrat žgane pijače navadi, temu se tako prikupi, da težko od nje odneha. Ze dub špirta vzbudi v pravem žganjarju nepremagljivo slast. To vedo prav dobro židovi na Poljskem in Ruskem. Nekateri imajo navado, da izlivajo ob nedeljah in praznikih, kadar gredo ljudje iz cerkve, nekaj špirta pred butiko po tleh in, kakor gredo muhe in čebele za medom, tako zvabijo brezvestni židovi s špirtovim duhom pivo v svoje prostore, kjer jih ne samo izmolzejo, ampak si celo za pijačo zastaviti dajo prideleke, žito še na polji stoječe.

Pri nas vabijo smerokve vejice žganjarje in kjer se vidi taka vejica izpod strehe, tam se gotovo najdejo žganjarji iz okolice zbrani, kateri z zabuhlimi obrazi in na pol omamljeni okolu mize sedé in drug drugemu kozarec žganja porivajo.

Zunaj krčme-žganjarja pa stoji v mrazu, se-stradano suho kljuse, da se človeku usmili. Prodano blago je šlo po grlu, zraven je trpelo živinče, doma pa je zamudil potrebno delo.

Taki prizori vidjo se dan na dan po vaseh. Kdo je bolj kaznjiv, ali omamljeni pivec ali brezdušni krčmar, ki pivcu tako dolgo na mizo nosi, dokler domneva še kak krajcar pri njem in dokler se omamljen po klopi ne zgrudi.

Kdo bode imel pogum, ako vse to razmotriva, trditi, da ni pijančevanje jeden najglavnejših vzrokov revščini.

(Dalje prih.)

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
3. maja	7. zjutraj	733.59 mm.	+11.0° C	sl. szh.	obl.	0.00 mm.
	2. pop.	731.73 mm.	+20.4° C	sl. szh.	d. jas.	
	9. zvečer	732.01 mm.	+13.4° C	sl. jz.	d. jas.	
4. maja	7. zjutraj	731.01 mm.	+14.4° C	sl. jz.	obl.	0.00 mm.
	2. pop.	731.03 mm.	+18.0° C	sl. jz.	d. jas.	
	9. zvečer	731.39 mm.	+13.6° C	sl. jz.	obl.	

Srednja temperatura obeh dnij je znašala +14.9° in +15.5°, za 3.8° in 3.5° nad normalom.

Dunajska borza

dné 5. maja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	80 gld. 30	kr.
Srebrna renta	81	30
Zlata renta	101	40
5% marena renta	95	95
Akcije narodne banke	854	—
Kreditne akcije	316	75
London	121	50
Srebro	—	—
Napol.	—	65
C. kr. cekini	—	71
Nemške marke	—	50
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 124	—
Državne srečke iz l. 1864	100 gld. 173	40
4% avstr. zlata renta, davka prosta	101	10
Ogrska zlata renta 6%	122	45
— 4%	91	85
— papirna renta 5%	88	75

5% štajerske zemljišč. od rez. oblig.	104 gld. 50	kr.
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 115	50
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	123	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	108	20
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	107	50
Kreditne srečke	100 gld. 176	50
Rudolfove srečke	10	19
Akcije anglo-avstr. banke	120	117
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	210	40

Banka „Slavija“.

P. t. zavarujočemu občinstvu se naznanja, da je visokorodni gospod Anton mejni grof Obizzi v Gorici prevzel vrhni zastop vzajemno zavarovalne banke „Slavija“ v Pragi za Gorisko in Gradišansko, ter se toplo priporoča v blagohotno podpiranje.

(305)

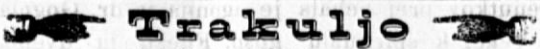
Glavni zastop v Ljubljani.

Svarilo.

Čast. občinstvu naznanjam, da brez moje vednosti po moji soprogii napravljene dolgovne ne plačujem.

(304)

M. N.,
na glavnem trgu št. 3.

(ploščnato glisto) prežene
dr. Bloch na Dunaji,
Praterstrasse 42, tudi pismeno. (90—7)

Št. 7402

(299—2)

Razglas.

Pri srečkanji 120 lozov mestnega Ljubljanskega posojila, ki se je po načrtu vršilo 2. maja 1884 so bile vzdignene

Št. 22965 z dobitkom 20.000 gld.

„ 61845 z	„ 1.500
„ 543 z	„ 500
„ 51188 z	„ 500

in št. 2120, 2425, 2569, 3174, 3650, 4591, 5295, 5710, 6039, 6462, 7098, 7319, 7827, 8317, 8400, 8791, 8874, 8949, 9550, 9840, 10655, 10950, 12012, 12518, 12751, 13158, 14690, 14903, 15148, 15576, 17209, 18131, 18455, 18663, 19365, 20036, 20490, 20594, 23019, 23652, 25193, 25414, 26413, 26494, 26717, 26743, 26773, 26826, 27487, 27506, 27595, 28940, 29454, 29476, 31001, 33324, 34184, 34222, 34672, 34831, 34929, 35247, 37275, 37869, 37921, 38179, 38544, 40131, 40902, 41632, 42245, 42880, 44698, 46051, 47068, 47687, 48701, 49459, 49933, 50615, 51437, 53024, 53606, 55041, 55169, 56284, 56726, 56772, 57945, 58062, 58911, 59594, 61181, 61376, 62401, 63097, 63774, 63954, 64424, 64746, 64981, 65195, 65276, 65497, 65667, 65971, 66337, 66502, 66969, 68409, 69294, 69673, 72404, 72766, 73090, 73590 vsaka z dobitkom 30 gl.

Od sedaj izžrebanih lozov št. 27083 z dobitkom 2000 gld. šte. 45330 z dobitkom 1500 gld. št. 33724 in 63093 vsaka z dobitkom 500 gld. in št. 999, 1487, 2015, 2204, 2643, 2987, 3374, 3575, 3783, 4683, 5099, 5967, 7840, 8005, 8240, 8284, 9363, 10683, 10868, 11205, 11208, 11785, 12517, 12875, 14101, 14957, 15243, 15266, 16750, 17301, 17460, 18077, 18510, 18594, 19661, 20033, 21730, 21743, 22669, 23719, 24392, 24420, 24609, 24980, 25187, 25560, 25608, 27992, 28619, 28793, 28845, 29017, 29621, 29685, 29732, 29733, 32542, 34175, 34771, 35878, 37167, 38209, 40100, 41741, 44515, 44539, 44632, 45027, 48885, 49498, 50621, 50735, 51329, 54415, 51429, 51487, 51770, 52092, 52353, 54114, 60137, 60140, 61486, 62933, 63023, 63425, 64048, 67173, 67302, 67803, 69728, 70024, 70406, 70596, 72752, 73345, 73819, 74257 in 74762 vsaka z dobitkom 30 gld. se neso izplačane.

Mestni magistrat v Ljubljani,

v 2. dan maja 1884.

„Kmetiska posojilnica ljubljanske okolice“

v Ljubljani,

znižala je obresti posojilom na menjice od 7% na 6%; taksa za „uradne stroške“ računa se kakor prej.

Hranilne uloge obrestuje po 4 1/2%.

Uradni dan vsak torek dopoldne.

Društvena pisarna je na Marije Terezije cesti.

(290—3)

Ravnateljski odbor.

Št. 7294.

(294—3)

Razglas.

V smislu §. 66 prov. obč. reda za Ljubljano se naznanja, da so računski zaključki mestne blagajnice in oni vseh zakladov, s katerimi upravlja mesto, za 1883. leto od 1. do 14. maja t. l. v magistratnem ekspeditu razpoloženi za javno pregledovanje in da lahko vsak svoje dotične opazke v zapisnik sprejeti dá.

Mestni magistrat v Ljubljani,

v 28. dan aprila 1884.

Prememba stanovanja.

Dr. JOSIP KAPLER,

c. kr. okrajni zdravnik,

stanuje sedaj

v Virantovej hiši na Sv. Jakoba trgu,

in ordinira zjutraj od 8.—9. ure in opoldne od 12. do 1. ure. (307—1)

MOKA

iz najboljšje prave banaške pšenice, popolnem suha, v lastnem umetnem mlinu na valarje napravljena, prodaja po najnižjih cenah na debelo in drobno

M. J. GVIARDIA,

(279—3)

v Ljubljani, v Slonovih ulicah št. 50.

Ces. kr. izklj. privilegovani

(306—1)

univerzalni prašek

se posebno priporoča vsem skrbnim gospodinjam zaradi vsestranske porabe pri hiši, kot odlično in posebno ceno sredstvo za otiranje, umivanje in sušenje.

Kemična tovarna, Wien, Brigittenau.

1 kilo zavitek praška za otiranje 20 kr., 1 kilo v kovinskih škatlicah I. Edelweiss 60 kr.

Dobiva se v Ljubljani pri H. L. Wencel-nu. Prospekti in nakazila, kako rabiti, zastonj.

Mejnarodna linija.

Iz Trsta v Novi-Jork in Brazilijo.

Veliki prvorazredni parniki te linije vozijo redno v Novi-Jork in vsprejemajo blago in potnike po najnižjih cenah in z najboljšo postrežbo.

V NOVI-JORK. — Odhod iz TRSTA.

Parnik „Britannia“, 4200 ton, v 15. dan maja.

„East Anglia“, 3400 „ v 10. „ junija.

Kajuta za potnike 200 gld. — Vmesni krov 60 gld.

Zaradi vožnje blaga obrne naj se na

Emiliano d' Ant. Poglayen,
generalni agent.

Potniki naj se pa obrnejo na J. TERKUILE, generalnega pasažnega agenta, Via dell' Arsenale Nr. 13, Teatro Comunale, v Trstu. (291—3)

Dunajski centr. živinski semenj St. Marx.

Dunajska blagajnica živinskega in mesnega semnja St. Marx oskrbuje komisijisko prodajo na Dunajski živinski semenj prišlih tržnih predmetov po prišeženih agentih, katerih skušena marljivost bode gotovo ustrezala vsem našim pošiljavcem.

Semnji za goveda so v ponedeljek, za prešiče v torek, za ovce in mlado živino pa v četrtek.

Živina se mora tako dopošiljati, da pride 2 dni, ali vsaj 1 dan pred semnjem. — Stroški za vožnjo, za krmiljenje in semenj ter pristojbine za agente se pošiljavcu zaračunajo po izvirnih cenah.

Pošiljatve naj se pošiljajo na Dunajsko živinsko in mesno blagajnico St. Marx. Kot pristojbina za prodajanje se bode za govedo nadalje zaračunilo 3/10 %, za druge tržne predmete 6/10 % zneska, za katerega se je prodalo.

Vsa naročila se točno in solidno izvedó in vsa pojasnila daje

Wiener Vieh- und Fleischmarkt-Cassa

St. Marx, Wien.

(275—2)

Od visoke vlade

Njeg. Velikanstva

švedskega kralja
privilegirani

dr. Fr. Lengiel-ov

Brezov balzam.

Ze sam brezov sok, kateri teče iz breze, ako se navrti njeno deblo, je od pamtiveka znan kot najizvrstnejše lepilo; ako se pa ta sok po predpisu izumitelja pripravi kemičnim potom kot balzam, zadobi pa čudovit učinek.

Ako se namaže zvečer z njim obraz ali drugi deli polti, ločijo se že drugi dan neznatne luskine od polti, ki postane vsled tega čisto bela in trda.

Ta balzam zgledi na obrazu nastale gube in kozave pike ter mu daje mladostno barvo; polti podeluje beloto, nežnost in čvrstost; odstrani kaj naglo pege, žoltavost, ogerce, nesno rudečino, zajedee in druge nesnažnosti na polti. Cena vreč z navodom vred 1 gld. 50 kr.

Zaloga v Ljubljani pri Jul. pl. Trnkoczy-ji, lekarnarji; glavna zaloga na Dunaji pri W. Henn-u. (231—2)